

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงเวลาที่ผ่านมานับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2533 ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวด้านเศรษฐกิจในอัตราที่สูง โดยเฉพาะการขยายตัวด้านการผลิตเพื่อการส่งออก และการบริการที่ทันสมัย ทำให้ประเทศไทยมีภาวะเศรษฐกิจที่ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านรายได้ ค่าจ้าง โอกาสหารายได้ และสภาพแวดล้อมในการทำงานต่างๆ ส่งผลให้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านล้นหลามเข้ามาหางานทำในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวพม่า ลาว และกัมพูชา โดยกลุ่มแรงงานส่วนใหญ่มาจากประเทศพม่า เนื่องจากประเทศพม่ายังมีความไม่สงบจากการปราบปรามชนกลุ่มน้อยตามแนวชายแดนไทยในรัฐฉาน และรัฐกะเหรี่ยงของพม่า เกิดความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ ทำให้ประชาชนไม่มีที่ดินทำกิน รายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ และมีสภาพความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก ประกอบกับพม่ามีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย เป็นระยะทาง 2,400 กิโลเมตร และมีสภาพภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยให้เกิดการลักลอบเดินทางข้ามพรมแดนได้อย่างไม่ยากลำบาก โดยเฉพาะบริเวณแนวตะเข็บชายแดนของไทย และพม่า ส่งผลให้มีแรงงานจากประเทศพม่าหลั่งไหลเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ตามแหล่งที่มีการจ้างแรงงานต่างชาติ เช่น บริเวณชายแดนที่มีโรงงานอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริเวณชายทะเลที่มีการทำประมงและกิจการต่อเนื่องประมง ซึ่งมีทั้งที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย และลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย ในกลุ่มของผู้ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายนั้นเป็นส่วนที่ยากต่อการควบคุม และมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งในระดับนโยบาย รัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ และพยายามจะหาแนวทางแก้ไขในเชิงกฎหมายให้แก่กลุ่มแรงงานหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายเหล่านี้

ในปี 2535 รัฐบาลได้เริ่มมีนโยบายผ่อนผันให้มีการใช้แรงงานอพยพต่างชาติได้ในพื้นที่ชายแดน 4 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย ตาก กาญจนบุรี และระนอง (สุภาวงศ์ จันทวานิช และคณะ, 2544) จากนั้นในปี 2539 ได้มีมติครั้งที่ 2 ผ่อนผันให้มีการจ้างแรงงานอพยพต่างชาติ 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว และกัมพูชา ทำงานผู้รับใช้ในบ้าน และงานกรรมกรในพื้นที่ 43 จังหวัด ใน 7 หมวดอุตสาหกรรม ได้แก่ การเกษตร ประมง ต่อเนื่องประมง ก่อสร้าง เหมืองแร่ถ่านหิน ขนถ่ายสินค้าทางน้ำ และการผลิต ผลการผ่อนผันครั้งนี้ได้มีการติดตาม พบว่า มีนายจ้างพาแรงงานอพยพต่างชาติมาจดทะเบียนขอรับการผ่อนผัน 323,436 คน คิดเป็นประมาณร้อยละ 44.7 ของแรงงานอพยพต่างชาติทั้งหมด ผู้ที่ไม่ได้มาขอรับการผ่อนผันส่วนหนึ่งไม่ทราบว่าการจดทะเบียน

อีกส่วนหนึ่งนายจ้างไม่พามา เพราะคิดว่าไม่จำเป็น และไม่อยากเสียเงินค่าจดทะเบียน (สุทธิจิตต์ จินตยานนท์ และคณะ, 2539) ต่อมาปี 2545 มีการปรับประเภทกิจการเป็น 6 กิจการ ได้แก่ ประมงและต่อเนื่อง โรงงาน กรรมกรทั่วไป แปลงเพาะปลูกพืช ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์ และผู้ใช้ในบ้าน ผลการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ปี 2545 ปรากฏว่า มีแรงงานต่างด้าวมาจดทะเบียนจำนวน 409,339 คน เป็นแรงงานสัญชาติพม่ามากที่สุด คือ 340,029 คน คิดเป็นร้อยละ 83.07 รองลงมาคือ แรงงานสัญชาติกัมพูชา จำนวน 36,818 คน คิดเป็นร้อยละ 8.99 และแรงงานสัญชาติลาว มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 32,492 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94

จากการคาดประมาณจำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมด ที่คาดว่าจะมีอยู่ในปัจจุบัน (พ.ศ.2547) ของสำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว คาดว่ามีอยู่ประมาณ 2.22 ล้านคน และส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ลักลอบเข้าเมือง ซึ่งมีอยู่ประมาณ 800,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.3 ของจำนวนแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย

จังหวัดตาก เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแรงงานต่างด้าวย้ายถิ่นเข้ามาทำงาน และอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศพม่า เนื่องจากจังหวัดตากมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศพม่า และตลอดแนวชายแดนระหว่างไทยกับพม่า เป็นดินแดนซึ่งมีปัญหาทางการปกครองเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย และการปกครองภายใน ทำให้แรงงานสัญชาติพม่า ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่อาศัยทำมาหากินในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จากแบบรายงานพิจารณาจำนวนการอนุญาต (โควตา) และการพิจารณาออกใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา ปี 2547 ซึ่งสำรวจจำนวนแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ แยกตามรายจังหวัด พบว่า แรงงานย้ายถิ่นสัญชาติพม่าย้ายถิ่นเข้ามาในจังหวัดตาก และได้รับใบอนุญาตทำงานมากเป็นลำดับที่ 5 รองจากเชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี ระนอง และพังงา ตามลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนการพิจารณาออกใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่า 5 ลำดับแรก

จังหวัด	จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน
เชียงใหม่	32,663 คน
สุราษฎร์ธานี	25,086 คน
ระนอง	20,456 คน
พังงา	15,638 คน
ตาก	13,819 คน

ที่มา: ศูนย์ปฏิบัติการจัดระบบการทำงานของคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา (ศจต.), 2547.

อำเภอแม่สอด เป็นอำเภอที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ เนื่องจากเป็นอำเภอชายแดน ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงทำให้มีจำนวนของแรงงานย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำ เป็นจำนวนมาก จากการสำรวจผลการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ระหว่างวันที่ 15 กันยายน 2545-15 มกราคม 2546 ของจังหวัดตาก ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง แยกรายอำเภอ จังหวัดตาก

อำเภอ	จำนวนแรงงานต่างด้าว		
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
แม่สอด	12,895	22,672	35,567
พบพระ	2,788	1,524	4,312
แม่ระมาด	169	90	259
ท่าสองยาง	79	56	135
อุ้มผาง	138	22	160
เมือง	490	303	793
บ้านตาก	97	32	129
สามเงา	35	21	56
กิ่งอำเภอวังเจ้า	83	34	117
รวม	16,774	24,754	41,528

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดตาก, 2546.

จากตาราง จะเห็นได้ว่า จำนวนแรงงานต่างด้าวในอำเภอแม่สอดมีจำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับอำเภออื่น คือ มีจำนวน 35,567 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 85.56 ของจำนวนแรงงานต่างด้าวจังหวัดตากทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 41,528 คน

การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวเหล่านี้มีทั้งที่เข้ามาแบบเข้ามาทำงานในประเทศไทย และยื่นข้ามกลับประเทศของตน เข้ามาทำงานตามฤดูกาล และรูปแบบที่มาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งกลุ่มของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยนั้นจะเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกับชุมชนคนไทย ดังนั้นจึงหนีไม่พ้น ที่จะต้องมีการปะทะสังสรรค์กัน ระหว่างกลุ่มคนไทยในพื้นที่ กับกลุ่มแรงงานพม่าที่เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อชุมชนในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม/วัฒนธรรม ด้านการเมืองภายใน / ระหว่างประเทศ และด้านกฎหมาย / กฎหมายระหว่างประเทศ ผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ที่เหมาะสม ซึ่งการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองแม่สอดนั้นจะต้องมีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนาของจังหวัดตากที่รัฐบาลกำหนดขึ้น ดังนี้

นโยบายการพัฒนาจังหวัดตาก

1. ให้บริการประชาชนทุกระดับประทับใจ
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเข้าถึงองค์ความรู้
3. หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
4. อาหารสะอาดปลอดภัยสู่ครัวของโลก
5. จัดบริการทางสังคม
6. สร้างพื้นที่สวยด้วยสีเขียว สะอาด และสวยงาม (Green-Clean-Beautiful)
7. สร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
8. สร้างหุ้นส่วนพัฒนาการศึกษา การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และวัฒนธรรมกับ

ประเทศเพื่อนบ้าน

9. เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง
10. สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการผลิต และจำหน่ายสินค้าชุมชน
11. ปรับปรุง และอนุรักษ์สองฝั่งแม่น้ำปิง
12. พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีศักยภาพ
13. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
14. พัฒนาการบริการด้านการท่องเที่ยว
15. ส่งเสริมความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแม่สอด (2549-2551) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบ้านเมืองน่าอยู่
วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาให้แม่สอดเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ประชาชนในเขตเทศบาลมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่น

เป้าหมาย

- พัฒนาเมืองแม่สอดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ภายในปี 2552
- ประชาชนในเขตเทศบาลมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ 80 ภายในปี 2552
- สภาพแวดล้อมภายในเขตเทศบาลดีขึ้น ร้อยละ 80 ภายในปี 2550

แนวทางการพัฒนา

- วางแผนบริหารจัดการ รวมถึงพัฒนา ปรับปรุง และขยายระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุมภายในเขตเทศบาล เพื่อรองรับการขยายตัวของ เมืองในอนาคต
- จัดทำผังเมืองอย่างมีระบบ และระเบียบ เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการใช้ที่ดิน และรองรับการเจริญเติบโตของเมืองในอนาคต
- จัดวางระบบการคมนาคม และการจราจรในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริม และปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม แก่เยาวชน ประชาชน โดยการให้ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
- ส่งเสริม และสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน เพื่อให้ตระหนักถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นคนในท้องถิ่น
- พัฒนา และสนับสนุนด้านบุคลากร หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี ทางการศึกษา รวมถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การศึกษามีมาตรฐาน
- จัดระบบการศึกษา และการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการพัฒนาของเมือง
- กระจายโอกาสทางการศึกษาให้เข้าถึงประชาชนในทุกระดับ
- ส่งเสริมให้เยาวชน และประชาชนมีสุขภาพดี ทั้งกาย และใจ ด้วยการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย
- พัฒนา และยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านสาธารณสุข ให้ครอบคลุมใน ท้องถิ่น
- วางแนวทางในการป้องกันโรคติดต่อ และโรคระบาด
- สนับสนุน และส่งเสริมให้ภาครัฐ เอกชน และประชาชนมีส่วนร่วมใน การป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน รวมถึง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเมือง
- รณรงค์ และปลูกฝังการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ชุมชน องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน ในการดูแลรักษา เฝ้าระวัง พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้ง สิ่งแวดล้อมในพื้นที่
- การบริหารจัดการปัญหามลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาประชาชน เยาวชน ชุมชน ให้เกิดการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการดูแล รักษา และปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น
- ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการฟื้นฟูกิจกรรม และมีการรวมกลุ่มเพื่อสืบสาน และอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- พัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส
- ส่งเสริมบทบาทของครอบครัว องค์กรทางศาสนา โรงเรียน ชุมชน องค์กรเอกชน อาสาสมัคร และสื่อมวลชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
- เสริมสร้างจิตสำนึก ค่านิยมที่ดีแก่บุคลากรของเทศบาล เพื่อให้มีจิตสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบ
- ป้องกัน และปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
- เตรียมความพร้อม เพื่อรองรับความร่วมมือในทุกด้าน ระหว่างประเทศ และหน่วยงานอื่น
- ประสาน และสนับสนุนการจัดระบบคนต่างด้าว
- วางมาตรการในการป้องกันปัญหาในเรื่องยาเสพติด โดยให้ครอบครัว องค์กรทางศาสนา โรงเรียน ชุมชน และองค์การเอกชน เข้ามามีส่วนร่วม
- วางมาตรการป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมแบบยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาให้แม่สอดเป็นเมืองแห่งประตูการค้าในระดับภูมิภาคเอเชีย เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมขนส่งของประเทศในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง กัมพูชา ลาว พม่า และไทย (ECS Summit) ชุมชนมีความเข้มแข็งตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และหลักเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

เป้าหมาย

- ทำให้แม่สอดเป็นเมืองแห่งประตูการค้าในระดับภูมิภาคเอเชียภายในปี 2565
- ทำให้รายได้เฉลี่ยของประชากรสูงขึ้นร้อยละ 80 ภายในปี 2555
- ลดอัตราการว่างงานของประชาชนในเขตเทศบาลให้ได้ ร้อยละ 50 ภายในปี 2555

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการลงทุนในธุรกิจการค้า และการบริการที่เอื้อประโยชน์ต่อการเป็นประตูการค้าในระดับภูมิภาคเอเชีย
- ส่งเสริม และสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะบ้านพี่เมืองน้อง (Sister City) กับประเทศเพื่อนบ้าน
- ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ธุรกิจ และการคมนาคมขนส่ง ภายใต้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง กัมพูชา ลาว พม่า และไทย (ECS Summit)

- พัฒนา และปรับปรุงระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาการเป็นประตูการค้าแห่งภูมิภาคเอเชีย และการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมขนส่งของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง กัมพูชา ลาว พม่า และไทย (ECS Summit)

- ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการลงทุนในธุรกิจ และอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมของชุมชน ธุรกิจอัญมณี โดยใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

- ส่งเสริม และสนับสนุนการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างเครือข่ายอาชีพ เป็นการขยาย การจ้างงาน และการกระจายรายได้

- วางแผน และพัฒนาระบบเศรษฐกิจระดับชุมชนแบบครบวงจร มีระบบ ออมทรัพย์ในชุมชน ให้หลักการพึ่งตนเอง

- สนับสนุน และส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการให้ระบบเศรษฐกิจแบบ พอเพียงตามแนวพระราชดำริ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาให้แม่สอดเป็นประตูสู่การท่องเที่ยวชายแดนของ จังหวัดตาก และกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง กัมพูชา ลาว พม่า และไทย (ECS Summit)

เป้าหมาย

- นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 70 ของทุกปี
- ส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และขนบธรรมเนียมประเพณีให้เพิ่มขึ้น และเป็นรู้จักอย่างแพร่หลาย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่าง กัมพูชา ลาว พม่า และไทย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และ 5 อำเภอชายแดนตะวันตกของจังหวัดตาก

- สนับสนุนส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ทั้งในเขตเมือง และเขต 5 อำเภอชายแดน

- สนับสนุนให้มีการลงทุนบริการสาธารณะในเขตเมือง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้มาใช้บริการ และท่องเที่ยวในเขตเมือง โดยจัดตั้งศูนย์กลางการแสดงสินค้า

- จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนของทั้ง 5 อำเภอชายแดน ในการร่วมมือกันสร้างหลักเกณฑ์ และระเบียบต่างๆ เพื่อให้เกิดมาตรฐาน ทางด้านการบริการให้กับนักท่องเที่ยว

- ส่งเสริมอนุรักษ์ และพัฒนาศาสนสถาน และสถาปัตยกรรมของท้องถิ่นเพื่อ เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมือง

- สนับสนุน และส่งเสริมมาตรการในการสอดส่องดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาให้บุคลากรในหน่วยงาน เยาวชน และประชาชน ในเขต เทศบาลมีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

เป้าหมาย

- บุคลากรในหน่วยงาน เยาวชน และประชาชนมีความรู้ และความเข้าใจในเรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ในปี 2550

- ส่งเสริม และจัดหาเทคโนโลยี และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ให้หน่วยงาน และชุมชนมีใช้อย่างเพียงพอ

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ และทักษะ ในเรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ประยุกต์ใช้ และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

- ส่งเสริม และสนับสนุนให้เยาวชน และประชาชนได้มีโอกาสในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศโดยผ่านโรงเรียน และชุมชน

- ส่งเสริม และพัฒนาระบบสารสนเทศของท้องถิ่นเพื่อการให้บริการ และ สนับสนุนในเรื่องธุรกิจ และการท่องเที่ยว

- ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้อย่าง กว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง และมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

ภารกิจหลักของเทศบาลเมืองแม่สอด

ภารกิจที่ 1 สร้างระบบบริหารจัดการ และการปกครองให้มีความโปร่งใส เตรียมการพัฒนา และส่งเสริมให้เป็นเมืองที่มีความพร้อมต่อการลงทุน และการท่องเที่ยว

ภารกิจที่ 2 จัดวางระบบเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมแบบครบวงจร จัดตั้งเครือข่ายกลุ่มอาชีพสนับสนุนระบบออมทรัพย์ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง สร้างศักยภาพทางการค้า การบริการการท่องเที่ยว

ภารกิจที่ 3 จัดการศึกษาให้ทั่วถึง ทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้ได้มาตรฐาน จัดอบรมบุคลากร ปลูกฝังจริยธรรมในองค์กร ชุมชน และครอบครัว ป้องกันปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ในการแก้ไขปัญหา และร่วมกันอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการออกกำลังกาย วางแนวป้องกันโรคติดต่อ ส่งเสริมการผลิตอาหารให้มีความปลอดภัยปราศจากการปนเปื้อน

ภารกิจที่ 4 ส่งเสริมการจัดระเบียบในชุมชนให้มีความเรียบร้อย สะอาด สวยงาม จัดระเบียบด้านการจราจร การคมนาคม สิ่งสาธารณูปโภค ให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน

ภารกิจที่ 5 จัดระบบการใช้ที่ดิน ป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ วางมาตรการการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ส่งเสริมให้มีศูนย์กีฬา สถานที่พักผ่อน และออกกำลังกาย

ภารกิจที่ 6 กำหนดมาตรการ การดูแลรักษาความสะอาด การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่ดีของเมืองอย่างยั่งยืน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ภารกิจที่ 7 สนับสนุนให้มีระบบการสื่อสาร สารสนเทศ เทคโนโลยี เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยให้เพียงพอ และอย่างทั่วถึง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษารูปแบบต่างๆ ของการย้ายถิ่นของแรงงานพม่าที่เข้ามาอาศัย และทำงานในเขตเทศบาลเมืองแม่สอด
2. ศึกษาผลกระทบการย้ายถิ่นของแรงงานพม่า ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ในเขตเทศบาลเมืองแม่สอด

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเชิงพื้นที่ ผู้ศึกษาได้เลือกพื้นที่ศึกษาในเขตเทศบาลเมืองแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เนื่องจากอำเภอแม่สอดเป็นพื้นที่ที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงาน และพักอาศัยอยู่ร่วมกับชุมชนคนไทยเป็นจำนวนมาก

ขอบเขตเชิงเวลา ผู้ศึกษากำหนดขอบเขตด้านเวลาในการศึกษาตั้งแต่ ปี 2545-2549

ขอบเขตเชิงเนื้อหา ผู้ศึกษาได้แบ่งขอบเขตของเนื้อหา ดังนี้

ในส่วนของรูปแบบการย้ายถิ่น จะศึกษาถึงประวัติ วิธีการ และกระบวนการย้ายถิ่น และเครือข่ายทางสังคมของแรงงานพม่าที่ย้ายถิ่นเข้ามาอาศัย และทำงานในเขตเทศบาลเมืองแม่สอด

ในส่วนของผลกระทบ จะศึกษาผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการรับรู้ของชุมชนในประเทศปลายทาง อันเนื่องมาจากการย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ร่วมกันระหว่างแรงงานพม่า และคนไทยในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองแม่สอด

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แรงงานพม่า หมายถึง แรงงานจากประเทศพม่า ที่เข้ามาอาศัยและ/หรือทำงานอยู่ในกิจการต่างๆ ในเขตเทศบาลเมืองแม่สอด ในที่นี้เน้นเฉพาะคนพม่าซึ่งเดินทางเข้ามาโดยทางบกหรือทางเรือ ตามแนวชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า

คนไทย หมายถึง คนที่มีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองแม่สอด ซึ่งทำงานและ/หรืออาศัยอยู่ร่วมกับแรงงานพม่า

ผลกระทบ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อันเนื่องมาจากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม จากการดำเนินโครงการ ทั้งทางด้านกายภาพ และทางด้านนโยบาย อันเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวต่อประชาชนโดยรวม

การพัฒนา หมายถึง การกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงรูปแบบการย้ายถิ่นของแรงงานพม่าในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองแม่สอด
2. ทราบผลกระทบที่เกิดกับชุมชน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อันเนื่องมาจากการมีแรงงานพม่าอพยพเข้ามาอาศัย และทำงานอยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองแม่สอด
3. เป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาแนวทางในการกำหนดนโยบาย และกำหนดมาตรการต่างๆ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดความสอดคล้องกับความเป็นจริง และเกิดประสิทธิภาพในการจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเหมาะสม